

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

87. Tvrson iniustè ad mortem damnatus haud illicitè Iudicem ad Dei
Tribunal eâdem secum horâ vocauit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Atque ex his patet ad rationem in contrarium. Ad L. communem dicimus, eam intelligendam in causa, quæ nullam, vel saltē non commodam patitur diuisionem. Cæterū quod Iudex Sæcularis in ædes Theopempti Clerici cum apparitoribus ita involet, & expensas in captura concubinæ factas ab eodem exigat, meritò tanquam male factum damnat Lay L. 4. Tr. 9. c. 4. n. 10. & 11. Illud quidem quia est violentia usurpata contra iplos Ecclesiasticos; hoc verò, quia Theopemptus harum expensarum causa non extitit, sed solum per accidens suo delicto occasionem præbuit.

LXXXVII. *Turson in Gorbia Iudex capite quemdam plecti iussérat. Is genibus innixus: emorior, inquit ad Iudicem, teque voco hanc horā ad DEI tribunal, quo dicto caput ferro subiecit, & simul ex equo iudex mortuus decidit, ut refert Olaus l. 14. Histor. Aquilon. c. 20. Similes prouocationes non raro contingunt. Quæritur. An licet?*

Videtur, quod non. Ita Iulius Clarus in l. 9. §. fin. q. 85. num. 7. cum nonnullis Iuristis. Tum quia est contra charitatem, & patientiam Christianā. Tū quia vana est innocentia gloriatio & propriæ vindictæ appetitio. Tum quia iniusta sit perturbatio Iudicium, cùm nulli tribunal DEI non sit formidabile.

Resp. Prouocationem ad DEI tribunal per se esse licitam. Ita Martinus Delrius de Magis

cis Disquisitionibus Tom. 2. l. 4. c. 4. q. 4. f. 1. & ex hoc plures alij. Probatur. Tum exemplis Virorum sanctitate & doctrinâ præstantium, quæ tam ex S. Scriptura, quam Historia Ecclesiastica adducit citatus Author. Tum quia cuilibet ob grauamen appellare licet ad Iudicem superiorem, qualis respectu cuiuscunque inferioris est Deus, à quo est omnis potestas in cœlo & in terra. ad Rom. 13.

Ad 1. in contrarium negamus esse contra charitatem aut patientiam, vocare alterum ad Dei Tribunal, eo animo, ut innocentia patet, aut familia ab infamia liberetur &c. esto ex altiori motu siue charitatis, siue alterius virtutis, iactura famæ aliorumque bonorum laudabiliter sufferri possit. Ad 2. Negamus quoque, prouocationem talem per se esse vanam innocentiae gloriacionem, aut propriæ vindictæ appetitionem, cum bono fine fiat, & perinde, ac iuramentum iustum, laudé meratur; quia tamen facile latens aliqua gloriolæ vel vindictæ vel alia perturbati animi nebula se immiscet, ut veritatem ac justitiam non videamus, idcirco fatemur, periculosum esse hoc genus defensionis, ac nec unquam ferè usurpandum. Quod si quis scienter iniuste alium citet, peccat etiam mortaliter ob grave nocumentum alteri inde oriri solitum. Ad 3. Dicimus, ex hac citatione nullam sequi iudicium perturbationem, nam vel iustum tulerunt

tulerunt sententiam, & tunc contemnere debent citationem illam, & præmium potius quam pœnam iusti Iudicij à DEO exspectare: vel de vero Iudicio dubitant, & tunc illâ excitari eos oportet ad exactiorem rei discussiōnem, ut lata sententia aut retractetur, aut maturiori consilio confirmetur, quæ omnia absque noxia animi perturbatione fieri queunt.

LXXXVIII. Turonius pro Iubilæo lucrando sedulò confessus est. & Sacram Eucharistiam sumpfit, ieunium tamen usque ad ultimum diem distulit, & antequam hoc parageret, relapsus est in peccatum mortale. Quæritur. Vtrum Turonius ad lucrandum Iubilæum denuo confiteri debeat?

Videtur teneri ad Confessionem iterandam? Ita Suarez To. 4. in 3. Part. D. 52. s. 3. n. 7. Dicastillo de Pœnit. Tr. 9. D. 22. n. 161. Palao Tr. 24. Disp. vñica. pun. 9. n. 24. Ratio est, quia iuxta verba Bullæ lucraturus Indulgencias præter cætera requisita debet esse de omnibus suis mortalibus contritus & confessus. Atqui Turonius absque nova confessione non est de omnibus contritus & confessus, sed tantum de aliquibus. Ergo non lucrabitur indulgencias. Ergo ut has consequatur, confessionem repetere tenetur.

Resp. Turonium non teneri confessionem repetere. Ita Nugnus in addit. & 3. part. 9. 27. à 3. dub. 4. Bonacina To. 1. fol. 295. n. 9. & teste Dicastillo l. cit, multi alij. Ratio est. Tum quia